

21 RAZLOG ZAŠTO JE DISPENZACIONALIZAM ZABLUDA

www.religija.me

Dispenzacionalizam je u osnovi futuristički sistem tumačenja Biblije. Prema tom učenju, Bog je namjerno podijelio biblijsku istoriju na određene periode za koje je dodijelio karakteristične administrativne principe. Biblijska riječ „dodjela“ (dispenzacija) znači „upravljanje ili rukovanje poslovima, način bavljenja“. Sva ta doba označena su ciklusima u kojima Bog otkriva svoju istinu čovječanstvu na nov način. S druge strane, čovječanstvo je odgovorno da se uskladi sa tim otkrivenjem, ali ono se buni i pada na ispitu. Bog sudi čovječanstvu i uvodi novi period probe pod novom administracijom. Tipična dispenzacija od sedam perioda izgleda ovako:

- 1) Nevinost. – Adam pod probom prije Pada. Završava se izgnanstvom iz Edenskog vrta.
- 2) Savjest. – Od Pada do Potopa. Završava se Potopom.
- 3) Ljudska vlada. – Nakon Potopa, čovječanstvo je u obavezi da ozakoni smrtnu kaznu. Završava se rasijanjem od Vavilonske kule.
- 4) Obećanje. – Od Avrama do Mojsija. Završava se odbijanjem ulaska u Hanan i 40 godina nevjerstva u Pustinji.
- 5) Zakon. – Od Mojsija do raspeća Isusa Hrista. Završava se rasijanjem Izraela 70. godine n.e.
- 6) Milost. – Od Krsta do Drugog dolaska. Završava se gnjevom Božjim koji obuhvata Veliku nevolju.
- 7) Milenijumsko carstvo. – Hiljadu godina Hristove vladavine na zemlji sa centrom u Jerusalimu. Završava se Božjim sudom pri likom konačne pobune.

Kao potporu ovom konceptu, dispenzacionalisti navode tekst u Efescima 1:9, 10: „On nam je obznanio tajnu svoje volje. Ta tajna je u skladu s onim što želi, s njegovom namjerom da se sve uredi kad se navrší vrijeme, naime da se sve ponovo sastavi u Hristu - ono što je na nebesima i ono što je na zemlji.“

Dispencionalizam insistira na progresivnom otkrivenju. To konkretno znači da dok većina proučavalaca Biblije uzima spise Novog Saveza kao progresivno otkrivenje i poziva se na to otkrivenje natrag u Starom Savezu, dispencionalisti počinju sa progresivnim otkrivenjem u Starom Savezu i čitaju dalje u istorijskom smislu. Po njima, biblijski savezi su povezani sa dispencijama (pomenutim periodima). Kad se ovi savezi uporede i sučele, rezultat je istorijski poredak različitih dispencija. Takođe u pogledu različitih zavjetnih obećanja, dispencionalizam naglašava za koga su ona pisana – na originalne primaoce. Odatle je proisteklo i fundamentalno pravljenje razlike između Izraela i Crkve.

Drugi važni teološki koncept dispencionalizma je naglašavanje istorijsko-gramatičkog odnosno doslovnog metoda tumačenja biblijskih tekstova. Baš kao što je Izrael doslovno iskusio prokletstva pomenuta u Starom Savezu, dispencionalisti vjeruju da će Izrael doslovno primiti blagoslove navedene u Starom Savezu.

Za dispencionaliste, Izrael je etnička nacija koja se sastoji od Jevreja (Izraelaca), počevši od Avrama do danas. Crkva se sastoji od svih spašenih pojedinaca u sadašnjoj dispenciji, tj. od rođenja crkve do vaznesenja. Prema dispencionalizmu, Izrael i Crkva nijesu skroz međusobno isključivi već postoje određena preklapanja, kao na primjer u slučaju apostola Petra i Pavla koji su bili etnički Jevreji i takođe vjerovali u Isusa Hrista – premda je Pavle bio rimski građanin po rođenju, on je takođe od Benjaminovog plemena i jevrejske nacionalnosti. Dispencionalisti takođe vjeruju da će pred kraj Vremena nevolje Izrael kao nacija prihvatiti Isusa Hrista kao svog mesiju upravo pred Njegov Drugi dolazak.

Naravno iz vjerovanja da Božji savez sa Jevrejima kao nacijom nikad nije prekinut proističe i podrška tradicionalnom judaizmu u držanju i upražnjavanju starozavjetnih praznika i rituala. Tu se uklapa i očekivanje izgradnje trećeg hrama u Jerusalimu i ponovnog uspostavljanja sistema žrtvi i prinosa.

Istorija dispencionalizma počinje negdje oko 1820. godine. Škotski pastor Edvard Irving dospio je pod uticaj knjige „Dolazak Mesije u slavi i veličanstvu“ (Coming of Messiah in Glory and Majesty) koju je napisao jezuitski sveštenik Manuel Lakunca, ali je izdao pod

pseudonimom „Ben Ezra“. Irving je preveo tu knjigu sa španskog na engleski uz vlastiti komentar i objavio je 1827. On je učio jedan oblik dispencionalističke teologije.

Kao sistem, dispencionalizam se razvio iz filozofije Plimutske Braće¹ 1830-ih u Irskoj i Engleskoj i učenja Džona Nelsona Darbija (1800-1882), tj. njegovog tumačenja teksta u 2. Timoteju 2:15 o „ispravnom služenju riječju istine“. Darbi je prohodio po Evropi, Novom Zelandu, Kanadi i SAD u cilju pridobijanja što više obraćenika za filozofiju Braće. Vremenom Darbijevi eshatološki pogledi postali su najpopularniji u SAD, posebno među baptistima i Staroj školi presbiterijanaca. Darbi je prepoznat kao „otac“ dispencionalizma, iako je očigledno da su stvarni „očevi“ ovog pravca jezuitski teolozi. Darbi je takođe započeo do tada nepoznatu teoriju u hrišćanskoj teologiji o „tajnom vaznesenju“ po kojoj će Hrist iznenada uzeti sa zemlje svoju „Nevjestu“ (crkvu) prije sudova Velike nevolje.

Vjerovanja dispencionalista o sudbini Jevreja i ponovnom uspostavljanju jevrejskog carstva stavilo ih je na istureni položaj hrišćanskog cionizma, jer „Bog je u stanju da ih opet nakalemi“ i oni vjeruju da će to učiniti u ispunjenju starozavjetnih proročanstava. Premda oni vjeruju da se Božja metodologija mijenja, Njegova namjera da blagoslovi Izrael nikad neće biti zaboravljena, i baš kao što je pokazao nezasluzenu naklonost prema crkvi, On će to isto učiniti ostatku Izraela u ispunjenju svih obećanja genetskom Avramovom sjemenu.

Dalja istorija dispencionalizma veže se za mnoge ličnosti u 19. i 20. vijeku, uz značajne revizije i „progresije“.

Dispencionalizam je postao veoma popularan među američkim evangelicima, baptistima, pentakostalcima i harizmatским grupama.

Očekivano, dispencionalisti vide savremenu državu Izrael kao rezultat primanja ispunjenja starozavjetnih obećanja. Prema Darbiju i dispencionalistima, vrijeme milosti za Jevreje nikada se nije zavr-

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Plymouth_Brethren

šilo, čak iako su odbacili Isusa, i ima svoju funkciju za njih u dispencionalnoj proročkoj šemi. Crkva je u toj priči zapravo misteriozni privremeni umetak.

Dispencionalisti, iako skloni judaizmu, nemaju naklonost svih mesijanskih Jevreja zato što se neki od njih radije drže hermeneutike poznate kao „Teologija Maslinova drveta“ (uporište Rimljanima 11:17, 18).

Vjerovanja dispencionalista o Antihristu su različita, počevši od onog tradicionalnog Darbijevog da će to biti Jevrejin, dok ga drugi vežu uglavnom za odgovorne za razorenje Jerusalima 70. godine n.e. Darbi je učio da će Zvijer iz Otkrivenja biti politički zapovjednik obnovljene Rimske imperije.

Dispencionalisti u skladu sa svojim bukvalnim shvatanjem biblijskih proročkih tekstova takođe vjeruju da će dva svjedoka iz Otkrivenja biti doslovne ličnosti, da su 144.000 doslovni Jevreji, itd.

Neki politički analitičari tvrde da je dispencionalizam imao glavni uticaj na spoljnu politiku Sjedinjenih Država, što uključuje neprekidnu pomoć državi Izrael.

KNOWING SOME
IMPORTANT AUTHORS
OF DISPENSATIONALISM

Cyrus I. Scofield (1843 – 1921)

Charles C. Ryrie

John F. Walvoord (1910 – 2002)

Thomas Ice

Robert P. Lightner

Robert Saucy (1930 – 2015)

Craig Blaising

John N. Darby (1800 – 1882)

Alva J. McClain (1888 – 1968)

Darrell Bock

John F. MacArthur

Lewis S. Chafer (1871 – 1952)

Dwight Pentecost (1915 – 2014)

Mal Couch (1938 – 2013)

Arnold Fruchtenbaum

Charles Swindoll

Norman Geisler

Walter Kaiser (in line with disp.)

Copyright © 2015 by Leonardo Costa

i-disp.com

21 razlog zašto je dispencionalizam zabluda

- 1) Idejni tvorci preterističkih i futurističkih tumačenja biblijskih proročanstva su katolički odnosno jezuitski teolozi, koji su na taj način unijeli suprotstavljena učenja u pokušaju da skinu hipoteku protestantske reformacije sa papstva.² Da bi uspješnije djelovali u projevrejskim krugovima, neki, kao Manuel Lakunca, svoje su publikacije potpisivali jevrejskim pseudonimima. Dispencionalizam je tako direktni proizvod glavne svjetske religijske trovačnice – duhovnog Vavilona.
- 2) Biblijska proročanstva jasno su najavila prestanak milosti za jevrejsku naciju ukoliko se ne pokaju i obrate Bogu. Jedno od njih sa preciznom objavom prvog dolaska Mesije – Isusa Hrista – nalazi se u knjizi proroka Danila 9:22-27.
- 3) Sam Isus je potvrdio prestanak važnosti hrama i hramskih službi tj. starozavjetnog obrednog tipskog sistema koji ima ispunjenje u Hristovoj misiji na zemlji i Njegovoj stvarnoj službi pomirenja (vidi Matej 23:32-39).
- 4) Apostol Pavle je u Jevrejima poslanici detaljno objasnio prelazak tipa na antitip u Hristu i ratifikaciju novog ili tačnije obnovljenog Saveza, od kada se ukida zemaljska sveštениčka i obredna služba, uključujući žrtve i prinose. Apostol Petar ukazuje na duhovno sveštenstvo svih vjernika u Hristu (1. Petrova 2:9).
- 5) Dispencionalistička teologija prepuna je otvorenih i suptilnih laži. Jedna od njih je da će se Hristov drugi dolazak i (tajno) veznesenje dogoditi PRIJE Vremena nevolje. Dovoljno je pogledati nekoliko biblijskih tekstova, uključujući izjave samog Hrista da bi se uvjerali u suprotno (vidi Matej 24:29; Marko 13:24; Otkrivenje 1:7; 11:12; 1. Solunjanima 5:4).
- 6) Učenje o navodnih sedam perioda (dispencacija) ne samo što je teška teološka glupost koja direktno negira nepromjenljivost

² Vidi <http://biblelight.net/antichrist.htm>; video [Dispencionalizam: jezuitski futurizam – Ostavljena teologija](#).

Božjeg karaktera i Njegovog Zakona, milosti i pravde, jedinstvenost Plana spasenja i univerzalnost spasonosne vjere u svim vjekovima od Pada do posljednjeg čovjeka koji će primiti spasenje – već takođe preferira jedan Božji atribut na štetu ostalih i obratno.

Iako je tačno da postoje različite faze [Plana spasenja](#) zbog progresivnog razvoja istog, svi ljudi se spasavaju na isti način i Bog nema različita mjerila (Jevrejima 13:8; Malahija 3:6).

- 7) Antinomianizam i pogrešno predstavljanje Božjeg Zakona.
- 8) Iluzija o povratku Jevreja. Sva obećanja jevrejskoj naciji, kao i ostalim pripadnicima ljudskog roda, uslovljena su VJEROM i POSLUŠNOŠĆU (vidi 2. Mojsijeva 19:15; 5. Mojsijeva 11:13, 27, 28).
- 9) Zabluda da Božji Izrael čine biološki potomci Avrama – Jevreji po tijelu. Mnoštvo biblijskih tekstova dokazuje da je to duhovni pojam (vidi Galatima 3:28, 29; uporedi sa Rimljanima 2:28, 29; 4:3, 8-13; 9:6-8; Galatima 3:7-9).
- 10) Odlaganje Carstva. Više od sto puta Gospod Isus se pozivao na carstvo i potrebu da se uđe u njega radi spasenja. Taj ulazak nije predodređen rasnim nasleđem, već NOVOROĐENJEM (vidi Jovan 3:3, 5; uporedi sa 2. Korinćanima 5:17; Galatima 6:15; Titu 3:5; Jakov 1:18). Spaseni ulaze u carstvo Božje o Drugom Hristovom dolasku (Danilo 7:27), dok Skofieldova³ (dispenzacionalistička) Biblija domeće zabludu na zabludu, odlažući Carstvo za doba koje će pripadati Jevrejima.
- 11) Jeres „druge prilike“. Ako se može izdvojiti jedna zabluda veća od ostalih, onda je to učenje o povoljnijoj prilici za spasenje za vrijeme milenijuma na zemlji. Biblija uči da je pravo vrijeme spasenja SADA i da iza groba nema nade u spasenje (Isaija 38:18). Pred Drugi Hristov dolazak vrijeme probe će se zatvoriti za vječnost (Matej 13:38-43; 25:31-46; Otkrivenje 22:11, 12).
- 12) Dispencionalisti zloupotrebljavaju biblijske tekstove i proročanstva izvlačeći ih iz konteksta, kao na primjer Jeremija 23:7, 8.⁴

³ <http://www.biblestudytools.com/commentaries/scofield-reference-notes/>

⁴ Za detalje vidi članak [Dispencionalizam i Treći hram](#).

- 13) Dispenzacionalisti zloupotrebljavaju biblijska proročanstva negiranjem simboličkog jezika i njihovog smisla u kontekstu konačne Božje namjere spasenja. Oni globalnu i univerzalnu poruku određenih Božjih objava pokušavaju vratiti na nivo lokalnog ispunjenja za Jevreje.
- 14) Dispenzacionalisti odbijaju da vide da je Isus Hrist (Mesija) taj koji „gradi“ Treći hram, o čemu jasno govori proročanstvo iz Zaharije 6:12, 13: „Ovako kaže Gospod nad vojskama: ‘Evo čovjeka kome je ime Izdanak. I niknuće sa svog mjesta i sagradiće Gospodnji hram. On će sagraditi Gospodnji hram i krasiće ga slava. Sjedeće i vladće na svom prestolu i biće **sveštenik** na svom prestolu, i savjet mira biće između obojice.’ Isus je zaista podigao novi hram: Jovan 2:18-22: „Tada su ga Judejci upitali: ‘Kakvim čudesnim znakom ćeš nam pokazati da to smiješ da činiš?’ Isus im je odgovorio: ‘Srušite ovaj hram i ja ću ga za tri dana podići.’ A Judejci su rekli: ‘Ovaj hram je građen četrdeset i šest godina, a ti ćeš ga podići za tri dana?’ Ali hram o kome je govorio bilo je njegovo tijelo. Kad je ustao iz mrtvih, njegovi učenici su se sjetili da je to govorio i povjerovali su Pismu i Isusovim riječima.“ Naravno Isus je govorio u prenosnom smislu, jer upravo Njegova nevina žrtva i vaskrsenje kvalifikovali su ga za sveštenu službu u Nebeskom svetištu. On je takođe objavio svršetak starog, zemaljskog hrama (vidi Matej 23:38; Luka 23:45; Matej 24:1, 2).
- 15) Dispenzacionalisti zanemaruju Hristovo sveštenstvo u originalnoj nebeskoj Svetinji, ili tvrde da ta služba i dalje nije razlog da se ponovo ne uspostavi zemaljska služba. Ali Biblija jasnim jezikom govori o okončanju zemaljske službe i praznika zauvijek (vidi Danilo 9:27; Matej 23:38; Jovan 4:20, 21; Jevrejima 3:1; 4:14-16; 5:1-6; 7:11-28; 8:1-13; 9:1-28; 10:18). Građenje hrama i uspostavljanje službe u njemu predstavljalo bi bogohuljenje najvećeg stepena i ismijevanje Hristove vječne i jedinstvene žrtve koja nas jedina može spasiti. Plan spasenja ne može se vraćati unazad.
- 16) Zablude o teokratskoj državi Izrael. Dispenzacionalisti Hristovog vremena (judaisti) tvrdili su iste stvari koje danas tvrde njihovi savremeni simpatizeri: da će njihovo carstvo konstituisano

kao teokratska država nastaviti da postoji zato što Božja obećanja koja se tiču zemaljske slave i superiornosti Izraela moraju da se ispune po svaku cijenu; da će sam Mesija podržati njihovo buduće postojanje kao izabrane nacije; da je Njegov primarni zadatak bio da potčini neprijatelje Izraela.

- 17) Preferiranje zemaljskog u odnosu na nebesko carstvo. To je upravo suprotno onome što je Isus naglašavao da „Njegovo carstvo nije od ovog svijeta“ (vidi Jovan 18:36). Ovo je vrlo važan indikator koji duh pokreće i vodi dispencionaliste: (i) pretpostavka da oni „moraju“ biti spašeni jer su pravi „Jevreji“; ii) nada da se čovjek može spasiti U GRIJEHU jer je „dao sve od sebe“ i „dovoljno je dobar“. Otuda i naglasak na držanju „613 zapovijesti“ samo za Jevreje.
- 18) Pošto pravi Jevreji kao direktni potomci 12 plemena danas ne postoje, ili postoje u jako malom procentu od ukupnog broja onih koji se nazivaju Jevrejima, dispencionalizam otvara vrata ugodne zablude o spasenju „po tijelu“ konvertitima koji istrajavaju u nagađanjima ko su i gdje su potomci 12 plemena.
- 19) U vrijeme apostola neki vjernici su dodali judaističkoj zbrci govorenje nerazumljivih jezika; u današnje vrijeme dispencionalizam ima veliku podršku harizmatičkih pokreta i otpalog protestantizma („protestantska“ Amerika je najveća podrška državi Izrael), kao isturenih filijala papstva.
- 20) Savremeni dispencionalizam i farisejski judaizam u osnovi su iste doktrine. Ove „judejske bajke“ se intenziviraju kad god Božji narod prolazi kroz neke ranjive periode. Uticaj ovih doktrina bio je fatalan za obraćenje Jevreja u ranom periodu hrišćanstva i mogao bi biti fatalan u sadašnje vrijeme zato što ih protestantski dispencionalistički propovjednici guraju natrag u stari nacionalni ponos i aroganciju. Pored toga, [savremeni Izrael](#) finansirali su i [projektovani osvjedočeni satanisti](#) koji su u direktnoj vezi sa jezuitima i masonima i raznim drugim okultističkim pokretima, „krojači“ svjetske politike, ekonomije, rata, itd. Nije teško procijeniti koliko je to dijametralno suprotno i udaljeno od mogućnosti Božjeg blagoslova.
- 21) Konačno, da bi lakše razumjeli kakav zajednički interes veže

judaiste, dispencionaliste i otpale crkve, evo nekih zajedničkih imenitelja:

i) Svi oni razmišljaju „po tijelu“ i ne zanima ih stvarno pokajanje, promjena karaktera i obraćenje Bogu.

ii) Oni preferiraju PRIPADNOST određenoj naciji, ustanovi ili crkvi, jer je to, po njima, preduslov za spasenje.

iii) Svi zajedno žele SKRENUTI pažnju sa ključnih faza Plana spasenja i jasne IDENTIFIKACIJE sila zla, odnosno žele sa sebe skinuti hipoteku Božjih neprijatelja. Oni bi to naravno mogli da hoće, ali samo kao pojedinci (u čoporu ljudi imaju osjećaj lažne sigurnosti) i pod uslovima spasenja koje je Bog dao.

iv) Iza cijele te koncepcije stoje Sotona i demoni, kao duhovni mentori koji preko okultne elite i tajnih društava usmjeravaju čovječanstvo u pogrešnom pravcu, gdje god to mogu. Jedna od najdjelotvornijih metoda je pravljenje plagijata iz biblijske istorije, što ujedno omogućava stvaranje teološke zbrke.

v) Priprema svijeta za konačni veliki sukob između Hrista i Sotone, kako bi se ljudi što masovnije svrstali na pogrešnu stranu, uključujući sve „velike“ svjetske religije.

Pavle Simović